

UOHSX0043PTV

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R228/20101/VZ-4109/2012/310/JSI

V Brně dne: 29. února 2012

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 29. 10. 2011 podaném zadavatelem –

- městem **Krnov**, IČ 00296139, se sídlem Hlavní náměstí 1, 794 01 Krnov, zastoupeným Mgr. Alenou Krušinovou, starostkou,

proti výrokům II. a III. rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S236/2011/VZ-12465/2011/510/OKo ze dne 15. 9. 2011 ve věci přezkoumání úkonů jmenovaného zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Krnovské muzeum – Rekonverze areálu bývalé textilní továrny Karnola**“ zadávané na základě výzvy k podání nabídky ze dne 27. 1. 2011 formou zjednodušeného podlimitního řízení podle § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jehož oznámení bylo uveřejněno v informačním systému o veřejných zakázkách dne 24. 6. 2011 pod evidenčním číslem 60061368, jehož dalším účastníkem je navrhovatel –

- společnost **PB SCOM, s. r. o.**, IČ 25397087, se sídlem Boženy Němcové 685, 753 01 Hranice, za niž jedná Jiří Pavlišník, jednatel, ve správním řízení zast. společností OTIDEA, a. s., IČ 27142442, Na Příkopě 31, 110 00 Praha, za niž jedná Tomáš Langr, předseda představenstva,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S236/2011/VZ-12465/2011/510/OKo ze dne 15. 9. 2011 v části výroku II. a III.

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – město Krnov, IČ 00296139, se sídlem Hlavní náměstí 1, 794 01 Krnov (dále jen „**zadavatel**“), zahájil písemnou výzvou k podání nabídky ze dne 27. 1. 2011 zjednodušené podlimitní řízení podle § 38 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“) ¹ na realizaci veřejné zakázky s názvem „Krnovské muzeum – Rekonverze areálu bývalé textilní továrny Karnola“ (dále jen „**veřejná zakázka**“). Oznámení o zadání zakázky bylo v informačním systému o veřejných zakázkách uveřejněno dne 24. 6. 2011 pod evidenčním číslem 60061368.
2. Úřad obdržel dne 21. 6. 2011 návrh uchazeče – společnosti PB SCOM, s. r. o., IČ 25397087, se sídlem Boženy Němcové 685, 753 01 Hranice (dále jen „**navrhovatel**“), na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, neboť zadavatel nevyhověl jeho námitkám proti vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení. K uvedenému dni tedy Úřad oznámil zahájení správního řízení, za jehož účastníky označil zadavatele a navrhovatele.
3. Z podaného návrhu vyplynulo, že zadavatel navrhovateli oznámil, že s ohledem na § 111 odst. 4 zákona nerozhoduje o námitkách, které byly podány opožděně. Navrhovatel proto podal další námitky proti „neakceptování data přijetí námitek proti vyloučení navrhovatele“. Zadavatel po jejich přezkoumání navrhovatele informoval, že zjistil, že v pořadí první námitky proti vyloučení navrhovatele byly podány včas. Ze zadávací dokumentace nicméně vyplývá, že zadavatel o námitkách proti vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení nerozhodl. Jak dále vyplývá z podaného návrhu, důvodem vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení bylo posouzení jím nabídnuté ceny jako mimořádně nízké. Navrhovatel vyjádřil přesvědčení, že mu byla odňata možnost uplatnit řádné opravné prostředky proti postupu zadavatele ve smyslu § 110 odst. 4 a § 114 odst. 4 první věta zákona. Jelikož se navrhovatel domníval, že v době podání návrhu již došlo k uzavření smlouvy mezi zadavatelem a jiným uchazečem, navrhl Úřadu, aby zadavateli uložil zákaz plnění ze smlouvy.

¹ Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) nebo v době provedení úkonů jednotlivých účastníků řízení.

4. Zadavatel se k zahájenému správnímu řízení vyjádřil v tom smyslu, že podle jeho názoru postupoval podle § 111 odst. 4 zákona, neboť se domníval, že námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele byly podány opožděně. Jelikož však následně přijal argumentaci navrhovatele a v pořadí druhým námitkám proti neakceptování námitek prvních vyhověl, námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele zahrnul zpět do řízení. Měl však zato, že nastala zákonem předvídaná fikce nevyhovění prvním námitkám (§ 111 odst. 5 zákona), neboť rozhodnutí o nich nebylo provedeno ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona (tj. do 21. 4. 2011).

II. Napadené rozhodnutí

5. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 15. 9. 2011 rozhodnutí č. j. ÚOHS-S236/2011/VZ-12465/2011/510/OKo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jehož prvním výrokem rozhodl, že se správní řízení o návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění ze smlouvy podle § 117a písm. b) zákona zastavuje, neboť nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem, a jehož druhým výrokem rozhodl, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nerozhodl o námitkách navrhovatele ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona a toto rozhodnutí mu v téže lhůtě neodeslal. Za spáchání deliktu uvedeného ve výroku II. napadeného rozhodnutí uložil Úřad výrokem III. zadavateli pokutu podle § 120 odst. 2 písm. b) zákona ve výši 100 000 Kč, splatnou do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.
6. V odůvodnění napadeného rozhodnutí se Úřad nejprve vyjádřil k návrhu na uložení zákazu plnění ze smlouvy, resp. k problematice nesložené kauce. S odkazem na § 114 odst. 3, § 115 odst. 1 a § 117a písm. b) zákona uvedl, že součástí návrhu navrhovatele nebyl doklad o složení kauce na účet Úřadu a že ani z bankovních výpisů Úřadu nevyplývalo, že by kauce na jeho účet složena byla. Proto Úřad navrhovateli usnesením stanovil lhůtu pro její dodatečné složení, s poučením, že jinak správní řízení zastaví. Navrhovatel následně Úřad informoval, že v současné době nemá volné finanční prostředky z důvodu intenzivní investiční aktivity. Za této situace pak Úřad správní řízení o návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy zadavateli zastavil podle § 117a písm. b) zákona.
7. Stran způsobu vyřízení námitek, s odkazem na § 110 odst. 4 a § 111 odst. 1 zákona a § 122 odst. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“), Úřad uvedl, že z předložené dokumentace zjistil, že zadavatel obdržel dne 11. 4. 2011 námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení, v nichž navrhovatel brojil proti názoru hodnotící komise, která neakceptovala jím předložené zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny. Dne 12. 4. 2011 zadavatel navrhovateli oznámil, že o námitkách pro opožděnost nerozhodl. Jelikož však navrhovatel obdržel rozhodnutí o svém vyloučení dne 25. 3. 2011 a poslední den lhůty pro podání nabídek připadl na 9. 4. 2011, což byla sobota, byl posledním dnem lhůty pro podání námitek následující pracovní den, tj. 11. 4. 2011. Námitky byly proto podány včas. Zadavatel sice následně vyhověl námitkám proti neakceptování data přijetí prvních námitek, a tedy námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení posoudil jako

doručené včas, avšak částí těchto v pořadí druhých námitek, kterou navrhovatel mířil proti nerozhodnutí o prvních námitkách, se nezabýval a považoval ji za bezpředmětnou. K tomu Úřad uvedl, že § 111 odst. 4 zákona obsahuje fikci; pokud zadavatel o námitkách nerozhodl ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona, platí, že jim nevyhověl. Zadavatel však měl v desetidenní lhůtě ode dne doručení druhých námitek rozhodnout nejen tak, jak učinil, tj. že navrhovatel „dodržel zákonnou lhůtu pro odvolání“, ale měl v této lhůtě povinnost rozhodnout o námitkách týkajících se vyloučení navrhovatele a toto rozhodnutí mu odeslat. Zadavatel tedy v zákonem stanovené lhůtě námitky navrhovatele nepřezkoumal v plném rozsahu a neodeslal navrhovateli písemné rozhodnutí o tom, zda jim vyhovuje, či nikoli, ačkoli tak byl podle § 111 odst. 1 zákona povinen.

8. Co se týče uložené sankce, poté, co Úřad odkázal na § 120 odst. 1 písm. g), § 120 odst. 2 písm. b), § 120 odst. 3 a § 121 odst. 2 a 3 zákona a co ověřil naplnění podmínek pro uložení sankce za spáchání správního deliktu, připomněl, že zadavateli již v minulosti byla za tentýž správní delikt uložena pokuta ve výši 50 000 Kč. Z uvedeného důvodu se sazba pokuty uvedená v § 120 odst. 2 písm. b) zákona (tj. 10 mil. Kč) zvyšuje na dvojnásobek (20 mil. Kč). Při rozhodování o konkrétní výši pokuty Úřad vycházel především z toho, že zadavatel svým jednáním fakticky navrhovateli odňal možnost podat návrh na přezkoumání úkonů zadavatele. Po zvážení všech okolností šetřeného případu, zejména rozpočtu zadavatele na rok 2011 (ve světle nálezu Ústavního soudu č. 405 uveřejněného ve Sbírce zákonů č. 142/2002 Sb.), však preferoval preventivní charakter uložené sankce a její výši posoudil jako dostačující a bez likvidačního účinku na hospodaření zadavatele.

III. Námitky rozkladu

9. Proti napadenému rozhodnutí obdržel Úřad v zákonné lhůtě dne 30. 9. 2011 rozklad zadavatele, který míří výhradně do výroků II. a III. napadeného rozhodnutí. Zadavatel považuje napadené rozhodnutí za vnitřně rozporné a odkazuje na bod 30 jeho odůvodnění. V tom Úřad dospívá k závěru, že námitky proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení obdržel zadavatel poslední den lhůty, avšak věcně je nepřezkoumal a postupoval v rozporu s § 111 odst. 1 zákona. Naproti tomu však Úřad v bodě 33 konstatoval, že zákon obsahuje fikci; pokud zadavatel o námitkách nerozhodne ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona, platí, že námitkám nevyhověl. Přesto však měl zadavatel podle Úřadu v desetidenní lhůtě ode dne doručení druhých námitek rozhodnout nejen o tom, že navrhovatel podal námitky včas, ale rovněž o námitkách týkajících se vyloučení navrhovatele a toto rozhodnutí navrhovateli odeslat. Úřad tedy nejprve akceptoval zákonem výslovně předpokládaný postup při přezkoumání námitek zakotvený v § 111 odst. 5 zákona a dovedl rozhodnutí fikcí, aby ho však vzápětí popřel s tím, že zadavatel měl povinnost o prvních námitkách doručených dne 11. 4. 2011 rozhodnout v rámci rozhodnutí o námitkách druhých, doručených dne 28. 4. 2011. S odkazem na text ustanovení § 111 odst. 1 zákona tak zadavatel opakuje, že v pořadí druhým námitkám vyhověl a informaci o tom, že byly doručeny opožděně, uvedl na pravou míru, ale tím se nic nezměnilo na tom, že o prvních námitkách bylo rozhodnuto formou fikce, tj. nebylo jim vyhověno. Zadavatel rozhodně odmítá, že by v pořadí druhé námitky nepřezkoumal v plném rozsahu, neboť v nich navrhovatel namítal pouze to, že první námitky doručil zadavateli v zákonné lhůtě. Zadavatel

tak nesouhlasí, že měl o prvních námitkách rozhodnout v rámci rozhodnutí o druhých námitkách. Zadavatel se proto domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.

IV. Řízení o rozkladu

10. Správní orgán prvního stupně určil usnesením č. j. ÚOHS-S236/2011/VZ-15601/2011/510/OKo ze dne 3. 10. 2011 navrhovateli lhůtu pěti dnů k vyjádření k podanému rozkladu, navrhovatel se však ve stanovené lhůtě ani po jejím uplynutí nevyjádřil.
11. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) a v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
12. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy a jeho správnost v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.
13. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. ÚOHS-S236/2011/VZ-12465/2011/510/OKo ze dne 15. 9. 2011 rozhodl, že se správní řízení o návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění ze smlouvy podle § 117a písm. b) zákona zastavuje, neboť nebyla s podáním návrhu složena kauce ve výši podle § 115 odst. 1 zákona a navrhovatel kauci nesložil ani v dodatečné lhůtě, a že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona tím, že nerozhodl o námitkách navrhovatele ve lhůtě podle § 111 odst. 1 zákona a toto rozhodnutí navrhovateli v téže lhůtě neodeslal, za což mu Úřad uložil pokutu ve výši 100 000 Kč, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Taktéž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se ztotožnil. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí budou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem nepřistoupil ke zrušení nebo změně napadeného rozhodnutí.

V. K námitkám rozkladu

14. Úvodem upozorňuji na zřejmou nesprávnost (ve smyslu § 70 správního řádu) uvedenou v bodu 33. odůvodnění napadeného rozhodnutí, které cituje namísto ustanovení § 111 odst. 5 zákona ustanovení § 111 odst. 4 zákona. Zamýšlel-li Úřad odkázat na zákonné ustanovení, které obsahuje tzv. „fikci negativního rozhodnutí“, pak měl zmínit ustanovení § 111 odst. 5 zákona, které ve větě druhé stanoví, že pokud zadavatel o námitkách nerozhodl ve lhůtě podle odstavce 1, platí, že námitkám nevyhověl.
15. Dále uvádím, že zadavatel nenapadá svým rozkladem výslovně ani fakticky výrok I., jímž Úřad správní řízení o návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění z uzavřené smlouvy zastavil, a to z důvodu nesložení kauce navrhovatelem v zákonem požadované výši. V této části tedy napadené rozhodnutí již nabylo právní moci. Z podaného rozkladu je nadto zřejmé, že mezi

zadavatelem a Úřadem není sporu o tom, že námitky navrhovatele proti rozhodnutí o jeho vyloučení z další účasti v zadávacím řízení byly doručeny v zákonné lhůtě podle § 110 odst. 2 zákona (tj. poslední den této lhůty, který připadl na pondělí 11. 4. 2011).

16. Z předloženého spisu tak vyplývá, že zadavatel nejprve nesprávně posoudil námitky navrhovatele proti rozhodnutí o jeho vyloučení jako opožděně podané. Skutečnost, že tyto námitky byly podány včas, kterou navrhovatel osvědčil v pořadí druhými námitkami proti „neakceptování data přijetí námítky proti vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení“, vzal zadavatel sice na vědomí (o čemž navrhovatele informoval), nicméně jak vyplývá ze zadávací dokumentace, přesto o námitkách proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele věcně nerozhodl. Z ustanovení § 111 odst. 5 zákona, které zakotvuje tzv. fikci negativního rozhodnutí, pak zadavatel dovozuje, že se nevyřízením námitek nemohl dopustit správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona.
17. Podstatou tohoto správního řízení tak je posouzení vztahu mezi § 111 odst. 1 a § 111 odst. 5 zákona v tom směru, zda „fikce negativního rozhodnutí“, předvídaná § 111 odst. 5 zákona, dovoluje zadavateli o námitkách nerozhodnout, aniž by se vystavoval postihu za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, tj. za nedodržení postupu při vyřizování námitek uvedeného v § 111 odst. 1 zákona. Uvedenou problematikou se již v minulosti zabývalo např. rozhodnutí č. j. ÚOHS-R12/2011/VZ-10632/2011/310-ASc ze dne 1. 7. 2011 (vydané navíc ve správním řízení vedeném s tímž zadavatelem), v němž bylo postaveno najisto, že ustanovení § 111 odst. 5 věta druhá zákona nezprošťuje zadavatele povinnosti rozhodnout o námitkách a odeslat toto rozhodnutí ve lhůtě uvedené v § 111 odst. 1 zákona. Ustanovení § 111 odst. 5 zákona je třeba vnímat v celém kontextu zahrnujícím zejména jeho první větu, která říká, že: „Pokud zadavatel podaným námitkám ve lhůtě podle odstavce 1 nevyhověl, nesmí zadavatel před uplynutím lhůty pro podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a je-li tento návrh podán včas, ve lhůtě 45 dnů ode dne doručení námitek uzavřít smlouvu.“, přičemž věta druhá obsahuje fikci, která se přímo vztahuje k větě předchozí a je do textu zákona včleněna proto, aby se i na zadavatele, který je ve věci vyřízení námitek nečinný, vztahoval zákaz uzavřít smlouvu tam uvedený. Příčí se smyslu zákona, aby fikce negativního rozhodnutí umožnila zadavateli vyhnout se sankci za nevyřízením námitek. Výše uvedenou interpretaci ustanovení § 111 odst. 5 zákona proto považují za jedinou možnou i s ohledem na vnitřní systematiku ustanovení § 111 zákona.
18. Zadavatel tedy měl o námitkách proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele z další účasti v zadávacím řízení věcně rozhodnout neprodleně poté, co zjistil, že byly podány včas, tedy v konkrétní rovině poté, co obdržel dne 28. 4. 2011 v pořadí druhé námitky. Ačkoli by tak v přezkoumávaném případě již neučinil v průběhu lhůty stanovené v § 111 odst. 1 zákona (tedy do deseti dnů od obdržení námitek prvních, tj. do 21. 4. 2011), mohl se k obsahu námitek alespoň věcně vyjádřit ve lhůtě plynoucí od podání v pořadí druhých námitek, a tím svůj postup zhojit. Zadavatel místo toho preferoval řešení, kdy o námitkách proti rozhodnutí o vyloučení navrhovatele nerozhodl vůbec, což ve svém důsledku vedlo k situaci, kdy neexistovala žádná argumentace týkající se vyloučení navrhovatele z důvodu předložení nabídky s mimořádně nízkou nabídkovou cenou, jinými slovy se navrhovatel nedozvěděl nic

o důvodech, pro které hodnotící komise neakceptovala jím předložené vysvětlení mimořádně nízké nabídkové ceny, a tudíž nebylo nic, s čím by mohl v případném návrhu na zahájení správního řízení o přezkumu úkonu zadavatele věcně polemizovat. Tato situace navíc s ohledem na lhůty k podání návrhu stanovené v § 114 odst. 4 a 5 zákona vedla k vyloučení možnosti navrhovatele podat návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonu zadavatele – rozhodnutí o vyloučení navrhovatele ze zadávacího řízení – k Úřadu. Pro úplnost dodávám, že jsem se neztotožnil s názorem zadavatele, že v pořadí druhé námitky neobsahovaly požadavek na přezkum rozhodnutí o vyloučení navrhovatele; tento požadavek, byť nebyl vyjádřen explicitně, vyplývá z logiky věci, neboť navrhovatel by v pořadí druhé námitky nepodal, kdyby první námitky nebyly nesprávně označeny za opožděné a kdyby o nich tedy bylo řádně a včas rozhodnuto. Konečně připomínám, že povinnost zadavatele vypořádat první námitky i po uplynutí lhůty podle § 111 odst. 1 zákona analogicky vyplývá i z § 111 odst. 6 zákona, podle něhož zjistí-li zadavatel v průběhu zadávacího řízení, že některým úkonem porušil zákon, přijme opatření k jeho nápravě i v případě, kdy proti takovému úkonu námitky neobdržel.

19. K uložené sankci uvádím, že jelikož jsem neshledal důvody pro odlišné posouzení otázky odpovědnosti zadavatele za spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona, nebylo ani důvodu odchýlit se od závěrů orgánu dohledu týkajících se otázky sankce. Podaný rozklad navíc neobsahuje žádnou konkrétní argumentaci ohledně podmínek pro uložení pokuty a její výše; přesto jsem Úřadem uloženou sankci podrobil přezkumu, a to zejména z hlediska požadavků kladených § 121 odst. 2 zákona. V první řadě jsem vycházel ze zákonem dané horní hranice pro uložení pokuty, která činila 2 mil. Kč; jak orgán dohledu správně zjistil a vysvětlil v odůvodnění napadeného rozhodnutí, horní hranice pokuty se v tomto případě zvyšuje na dvojnásobek (§ 120 odst. 3 zákona), neboť zadavatel se správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. g) zákona dopustil opakovaně (z podaného rozkladu nevyplývá, že by o této skutečnosti bylo sporu). Zadruhé jsem dospěl k závěru, že pokud by zadavatel věnoval běhu lhůt ve smyslu § 122 odst. 1 a 3 občanského zákoníku větší pozornost, mohl ihned zjistit, že námitky jsou podané včas a že je nutné je věcně vypořádat, a tím pádem by nedošlo k porušení § 111 odst. 1 zákona. Dále jsem jako přitěžující shledal okolnost, že zadavatel preferoval „nečinnost“ před opožděným vyřízením námitek, čímž, jak bylo výše v podrobnostech uvedeno, fakticky vyloučil navrhovatelovu obranu proti rozhodnutí o jeho vyloučení ze zadávacího řízení. Kromě toho zadavatel přistoupil dne 13. 6. 2011 k uzavření smlouvy s vybraným uchazečem, čímž vyloučil rovněž účinnou nápravu svého postupu, spočívající zejména v šanci navrhovatele účastnit se soutěže o veřejnou zakázku. V neposlední řadě je s ohledem na rozpočet zadavatele zřejmé, že uložená pokuta nebude mít likvidační charakter na jeho hospodaření. Ačkoli zcela kvituji přístup Úřadu, který akcentoval zejména preventivní funkci uložené pokuty (i s ohledem na to, že jednání zadavatele lze hodnotit jako porušení spíše závažnějšího charakteru), nelze zcela upustit ani od jejího výchovného a represivního aspektu, neboť jiná pokuta by postrádala svůj smysl. Peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do sféry porušitele, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinam. Zadavatelem je navíc město, kterému, pokud samo nedisponuje dostatečně fundovaným personálním zázemím, jeho rozpočet nebrání konzultovat subjekty na zadávání veřejných zakázek výslovně specializované.

VI. Závěr

1. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když předběžně posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
2. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda
Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Město Krnov, Hlavní náměstí 1, 794 01 Krnov
2. OTIDEA, a. s., Na Příkopě 31, 110 00 Praha

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy